

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene, ING Groep NV og De Nederlandsche Bank NV

(Sag C-224/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — den finansielle sektor — alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — statsstøtte til en bankkoncern — form — kapitalindsud som led i en omstruktureringsplan — beslutning — støttens forenelighed med fællesmarkedet — betingelser — ændring af betingelserne for tilbagebetaling af støtten — kriteriet om den private investor)

(2014/C 159/03)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, S. Noë og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Kongeriget Nederlandene (ved M. de Ree, C. Wissels og J. Langer, som befuldmægtigede, og advocaat P. Glazener), ING Groep NV (ved advocaten O. W. Brouwer og J. Blockx samt solicitor M. O'Regan) og De Nederlandsche Bank NV (ved advocaten S. Verschuur og H. Gornall samt avocat M. Petite)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 2. marts 2012, Nederlandene og ING Groep mod Kommissionen (forenede sager T-29/10 og T-33/10), hvorved Retten gav medhold i en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2010/608/EF af 18. november 2009 om Nederlandenes statsstøtte C 10/09 (ex N 138/09) til fordel for ING's back-up facilitet for illikvide aktiver og omstruktureringsplan (EUT 2010 L 274, s. 139).

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) De Nederlandsche Bank NV bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 258 af 25.8.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2014 — Cascina Tre Pini s.s. mod Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino og Comune di Somma Lombardo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-301/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — direktiv 92/43/EØF — lokaliteter af fællesskabsbetydning — revision af en sådan lokalitets status i tilfælde af forurening eller forringelse af miljøet — national lovgivning, der ikke indeholder mulighed for de pågældende personer for at anmode om en sådan revision — tildeling af en skønsbeføjelse til de kompetente nationale myndigheder til at indlede en procedure om revision af den nævnte status)

(2014/C 159/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cascina Tre Pini s.s.

Sagsøgte: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino og Comune di Somma Lombardo

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 9 og 10 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — lokaliteter af fællesskabsbetydning (LAF) — revision af lokaliteters status som LAF i tilfælde af forurening eller miljømæssig forringelse — national lovgivning, hvorefter de berørte personer ikke har mulighed for at anmode om en sådan revision — tildeling til de kompetente myndigheder af en skønmæssig beføjelse til af egen drift at indlede proceduren til revision af lokaliteternes status som LAF — manglende regelmæssig vurdering af betingelserne for revision af lokaliteternes status som LAF — manglende forpligtelse til at underrette de berørte personer om en sådan procedure

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 1, og artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at medlemsstaternes kompetente myndigheder er forpligtede til at foreslå Europa-Kommissionen en afklassificering af en lokalitet, der er opført på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning, når disse myndigheder har modtaget en anmodning fra en ejer af et område, der er omfattet af denne lokalitet, der hævder, at der foreligger en miljømæssig forringelse af denne lokalitet, forudsat at denne anmodning er støttet på den omstændighed, at denne lokalitet til trods for, at artikel 6, stk. 2-4, i dette direktiv, som ændret, overholdes, definitivt ikke længere kan bidrage til bevaringen af naturtyper samt vilde dyr og planter eller til oprettelsen af Natura 2000-nettet.
- 2) Artikel 4, stk. 1, og artikel 9 og 11 i direktiv 92/43, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der alene fastlægger en kompetence for de lokale og regionale myndigheder til at foreslå tilpasning af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning og ikke, i det mindste som en subsidiær ret i tilfælde af passivitet fra de lokale og regionale myndigheders side, for staten, for så vidt som denne tildeling af kompetencer sikrer en korrekt anvendelse af det nævnte direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 258 af 25.8.2012.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. april 2014 — Hi Hotel HCF SARM mod Uwe Spoering
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)**

(Sag C-387/12) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — international kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt — handling, der er foretaget i en medlemsstat, og som består i medvirken til en ulovlig handling begået på en anden medlemsstats område — fastlæggelse af det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået)

(2014/C 159/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof